
teit en de Theologische Universiteit Kampen (GKV). Het overige materiaal is in belangrijke mate verspreid en niet altijd even goed ontsloten of toegankelijk.

Bij de *katholieke missie* moet men ook al gauw denken aan meerdere honderden archief- en documentatiecollecties als optelsom van de betrokken orden en congregaties, hun eigen flankerende organisaties, de overige centrale en categorale organen, de nagelaten papieren van nauw bij de missie betrokken personen en andere documentatieverzamelingen, ten dele van audio-visuele aard. Het archiefmateriaal is grotendeels toegankelijk in openbare depots voorzover het om de ondersteunende activiteiten gaat (onder meer in de bisdomsarchieven, het Katholiek Documentatie Centrum te Nijmegen en enkele gemeente-archieven). Ten aanzien van de orden en congregaties geldt dat zij hun archieven vaak nog zelf beheren, soms in Nederlandse archiefdepots hebben gedeponneerd of in het nieuwe gemeenschappelijke Erfgoedcentrum Nederlands Kloosterleven, gevestigd in het Brabantse St. Agatha bij Cuyk.²¹ Ook de centrale vestigingen ('generalaten') van enkele internationale orden en congregaties buiten Nederland (merendeels in Rome) verdienen de aandacht. Hetzelfde geldt ten aanzien van de Nederlandse koloniën voor de centrale Vaticaanse missieorganisatie, de Congregatie 'De Propaganda Fide', waarvan de archieven in eerdere ING-projecten gedetailleerd zijn ontsloten over de periode 1795-1914 (1922),²² de stukken zijn inmiddels toegankelijk tot 1939. Tenslotte zijn er de archieven van de (missie)bisdommen in de Nederlandse koloniën, waarvan alleen Batavia/Jakarta (op microfilm) in ons land beschikbaar is bij het KDC.

²¹ Vgl. de website www.kloostersintaegten.nl/ en de gedrukte nieuwsbrief *Kroniek Sint Aegten*, die het erfgoedcentrum sinds 2002 publiceert.

²² Zie P.J. van Kessel en J.P. de Valk, *Romeinse bescheiden voor de geschiedenis der Rooms-katholieke kerk in Nederland 1727-1831*, delen III-IV (Den Haag, 1975 en 1991; Rijks Geschiedekundige Publicatiën, Grote Serie, nrs. 153, 215-216; J.P. de Valk, *Romeinse bescheiden voor de geschiedenis der Rooms-katholieke kerk in Nederland 1832-1914*, 2 banden (Den Haag 1996; RGP Grote Serie nrs. 230-231); een digitale aanvulling tot 1922 is te raadplegen via de website van het ING (www.inghist.nl).

De opzet van het repertorium

Voor een onderzoeksproject van dit type kan men globaal tussen twee modellen kiezen: een archiefgids of een repertorium. In het eerste geval worden de gegevens opgeslagen op basis van archiefcollecties van instellingen en personen, gewoonlijk gerangschikt naar depot. Bij een repertorium vormen de instellingen en personen het uitgangspunt voor het opslaan van algemene en archivalische gegevens. Beide systemen hebben nadelen, die echter deels door het gebruik van een elektronisch systeem kunnen worden ondervangen. Gekozen is voor het repertorium-model als de meest praktische benadering voor de gegevensinvoer. In de eerste fase, die van de globale inventarisatie, is immers soms nog niet bekend of er een archief is, of het archief toegankelijk is en wat het relatieve belang ervan is. Op deze manier wordt in elk geval de aandacht van de onderzoeker gevestigd op het bestaan en de activiteiten van instellingen, organisaties en personen ook wanneer